

שׁוֹבָה יְהוָה, חֲלָצָה נַפְשִׁי; הוֹשִׁיעֵנִי, לְמַעַן חֲסֶדְךָ.

כִּי אֵין בְּמֹות זְכָרְךָ; בִּשְׁאוֹל, מִי יוֹדֶה-לְךָ. יִגְעֲתִי, בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחַה בְּכָל לַיְלָה, מִטְּתִי; בְּדַמְעָתִי, עֲרֹשֵׁי אִמָּסָה.

עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינָי; עֲתַקָּה, בְּכָל צוֹרְרֵי. סוּרוּ מִמֶּנִּי, כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן; כִּי שָׁמַע יְהוָה, קוֹל בְּכִי.

שָׁמַע יְהוָה, תַּחֲנֻנָּתִי; יְהוָה, תַּפְלְתִּי יִקַּח. יִבְשׂוּ, וַיִּבְהָלוּ מְאֹד, כָּל אֵיבֵי; יִשְׁבוּ, יִבְשׂוּ רַגְעִי.

תהילים פרק יג

לְמַנְצָח, מִזְמוֹר לְדָוִד.
עַד אָנָּה יְהוָה, תִּשְׁכַּחֲנִי נֶצַח; עַד אָנָּה, תִּסְתִּיר אֶת פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי.

עַד אָנָּה אֲשִׁית עֲצוֹת, בְּנַפְשִׁי, יְגוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם; עַד אָנָּה, יְרוּם אֵיבֵי עָלַי. הַבִּיטָה עֲנָנִי, יְהוָה אֱלֹהֵי; הָאִירָה עֵינַי, פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת.

פֶּן יֹאמֵר אֵיבֵי יְכַלְתִּיו; צָרִי יִגְלוּ, כִּי אֲמוּט. וְאֲנִי, בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי, יִגַּל לְבִי, בִּישׁוּעַתְךָ; אֲשִׁירָה לַיהוָה, כִּי גָמַל עָלַי.

תהילים פרק כ

לְמַנְצָח, מִזְמוֹר לְדָוִד.
יַעֲנֶךָ יְהוָה, בְּיוֹם צָרָה; יִשְׁגָּבְךָ, שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.

יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ; וּמִצִּיּוֹן, יִסְעֶדְךָ. יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ; וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנָה סֵלָה. יִתֵּן לְךָ כִּלְבָבְךָ; וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא. נִרְנְנָה, בִּישׁוּעַתְךָ, וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל; יִמְלֵא יְהוָה, כָּל מְשָׁאוֹתֶיךָ.

עֲתָה יִדְעֲתִי, כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה, מְשִׁיחוֹ; יַעֲנֵהוּ, מְשִׁמֵי קֹדֶשׁוֹ, בְּגִבְרוֹת, יִשַׁע יְמִינוֹ.

לפני כ-200 שנה, בתקופתו של רבי עקיבא איגר, השתוללה בפולין מגפת הכולרה. בספרו (שו"ת הגר"א במסכת נדרים דף ל"ט) כתב: "ולומר אחר התפילה ערב ובוקר תהלים איזה מזמורים שיבחר ואחר כך הנוסח אל רחום שמך, ענינו, מי שענה, ויהי רצון אחר התהלים, ולהזכיר בתוכו גם על המלך ירום הודו, וזרעו ושריו, וכל שוכני ארצו, ולומר בבוקר ובערב פרשת התמיד בציבור, וכל נוסח פרשת הקטורת".

פרקי תהילים לרפואה: א, ו, יג, כ, קב, קל:

<https://tehilim.co/segulot/refuah>

פרקי תהילים לרפואה

תהילים פרק א

אֲשִׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ, בְּעֲצַת רְשָׁעִים; וּבְדַרְךָ חֲטָאִים, לֹא עָמַד, וּבְמוֹשָׁב לְצִים, לֹא יָשָׁב.

כִּי אִם בַּתּוֹרַת יְהוָה, חִפְצוֹ; וּבַתּוֹרָתוֹ יִהְיֶה, יוֹמָם וּלְיַלְהָה. וְהָיָה כְּעֵץ, שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם:

אֲשֶׁר פֵּרוּ, יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל; וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ.

לֹא כֵן הִרְשָׁעִים: כִּי אִם כַּמֶּץ, אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ.

עַל כֵּן, לֹא יִקְמוּ רְשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט; וְחֲטָאִים, בְּעֵדַת צְדִיקִים.

כִּי יוֹדַע יְהוָה, דֶּרֶךְ צְדִיקִים; וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֵּאבֵד.

תהילים פרק ו

לְמַנְצָח בְּנִגְיֹנוֹת, עַל הַשְּׁמִינִית; מִזְמוֹר לְדָוִד.

יְהוָה, אֵל בְּאִפְךָ תוֹכִיחֵנִי; וְאֵל בְּחַמְתְּךָ תִּיְסָרֵנִי.

חָנְנִי יְהוָה, כִּי אִמְלֵל אֲנִי: רַפְּאֵנִי יְהוָה, כִּי נִבְהָלוּ עֲצָמַי.

וּנְפָשִׁי, נִבְהָלָה מְאֹד; וְאֵת (וְאֵתָה) יְהוָה, עַד מָתִי.

כי השקיף, ממרום קדשו; יהוה, משמים אל ארץ הביט.

לשמע, אנקת אסיר; לפתח, בני תמותה. לספר בציון, שם יהוה; ותהלתו, בירושלם. בהקבץ עמים יחדו; וממלכות, לעבד את יהוה.

ענה בדרך כחו (פחי); קצר ימי אמר, אלי, אל תעלני בחצי ימי: בדור דורים שנותיך.

לפנים, הארץ יסדת; ומעשה ידיך שמים המה, יאבדו, ואתה תעמד: וכלם, כבגד יבלו; כלבוש תחליפם ויחלפו. ואתה הוא; ושנותיך, לא יתמו. בני עבדיך ישכונו; וזרעם, לפנך יבון.

תהילים פרק קל

שיר המעלות: ממעמקים קראתך יהוה. אדני, שמעה בקולי: תהינה אזנך, קשבות, לקול, תחנוני.

אם עונות תשמר יי, אדני, מי יעמד. כי עמך הסליחה, למען, תורא. קויתי יהוה, קנתה נפשי; ולדברו הוחלתי. נפשי לאדני, משמרים לבקר, שמרים לבקר.

יחל ישראל, אל יהוה: כי עם יהוה החסד; והרבה עמו פדות.

והוא, יפדה את ישראל, מכל, עונותיו.

אלה ברכב, ואלה בסוסים; ואנחנו, בשם יהוה אלהינו נזכיר.

המה, פָּרְעוּ ונָפְלוּ; ואנחנו קמנו, ונתעודד. יהוה הושיעה: המלך, יעננו ביום-קראנו.

תהילים פרק קב

תפלה, לעני כי יעטף, ולפני יהוה, ישפך שיחו.

יהוה, שמעה תפלתי; ושועת, אליך תבוא. אל תסתר פניך, ממני, ביום צר לי: הטה אלי אזנך; ביום אקרא, מהר ענני. כי כלו בעשן ימי; ועצמותי, כמוקד נחרו. הובה כעשב ויבש לבי: כי שכחתי, מאכל לחמי.

מקול אנחתי, דבקה עצמי, לבשרי דמיתי, לקאת מדבר; הייתי, ככוס חרבות. שקדתי ואהיה, בצפור, בודד על גג. כל היום, חרפוני אויבי; מהוללי, בי נשבעו. כי אפר, כלחם אכלתי; ושקני, בבכי מסכתי.

מפני זעמך וקצפך, כי נשאתני, ותשליכני ימי, בצל נטוי; ואני, כעשב איבש. ואתה יהוה, לעולם תשב; וזכרך, לדר ודר. אתה תקום, תרחם ציון: כי עת לחננה, כי בא מועד.

כי רצו עבדיך, את אבניה; ואת עפרה, יחנו.

וייראו גוים, את שם יהוה; וכל מלכי הארץ, את כבודך.

כי בנה יהוה ציון, נראה, בכבודו. פנה, אל תפלת הערער; ולא בזה, את תפלתם.

תכתב זאת, לדור אחרון; ועם נברא, יהלל יי.

בְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּבְכִנְסוֹ תַעֲשֶׂה
אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה.
וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יַרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה
לְפָנָי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן
הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב.

על אמירת פסוק זה נאמר בויקרא רבה: "אמר הקב"ה, מעיד אני עלי שמים וארץ בין גוי בין ישראל בין עבד בין אמה בשעה שהם קוראים מקרא זה 'צפונה לפני ה' אני זוכר עקידת יצחק בן אברהם".

תפילה אחרי האמירה
יהי רצון מלפניך, יי אלהינו
ואלהי אבותינו, שתהא אמירה זו
חשובה ומקבלת ומרצה לפניך
כאילו הקרבנו קרבן התמיד
במועדו ובמקומו וכהלכתו:

תפילה לפני האמירה:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו, שתרחם עלינו ותמחול לנו
על כל חטאתינו, ותכפר לנו על כל
עונותינו, ותמחול ותסלח לנו על כל
פשעינו, ושיבנה בית המקדש במהרה
בזמנו, ונקריב לפניך קרבן התמיד
שיכפר בעדנו, כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך מפי
כבודך באמור:

קראו את 8 הפסוקים הסגוליים (במדבר כ"ח, א' - ח):
וידבר יהוה אל משה לאמר.
צו את בני ישראל ואמרת אליהם
את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי
תשמרו להקריב לי במועדו
ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליהוה כבשים בני שנה
תמימם שנים ליום עלה תמיד
את הכבש אחד תעשה בבקר
ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים
ועשירית האיפה סלת למנחה
בלולה בשמן כתיבת רביעת ההין
עלת תמיד העשיה בהר סיני
לריח ניחח אשה ליהוה
ונספו רביעת ההין לכבש האחד
בקדש הסך נסך שכר ליהוה ואת
הכבש השני תעשה בין הערבים

מחזירין למכתשת בערב יום הכפורים כדי לקיים מצות דקה מן הדקה. ואחד עשר סממנים היו בה. ואלו הן: הצרי. והצפורן. והחלבנה. והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה. מור. וקציעה. ושכולת נרד. וכרכום. משקל ששה עשר ששה עשר מנה. קושט שנים עשר. קלופה שלשה. קנמון תשעה. בורית פרשינא תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא. ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חיור עתיק. מלח סדומית רובע. מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הירדן כל שהיא. אם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף הנוסף מעצי הקטף. בורית פרשינא למה היא באה כדי לשפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד: תניא, רבי נתן אומר: כשהוא שוחק אומר הדק היטב. היטב הדק. מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה כשרה לחצאין.

כן יש לומר מדי יום את פרשת הקטורת. כתב בשו"ע שטוב לומר פיתום הקטורת גם לפני שחרית והיא סגולה גדולה להעלות התפילות [כאשר זה נאמר יחד עם אנא בכח שהוא שם בן מ"ב הממונה על העלאת התפילות] וכך גם לפני מנחה.

פרשת הקטורת

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קיים באשר צוית אותם על יד משה נביאך בכתוב בתורתך:

ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה. בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה. קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים. בבקר בבקר בהיטיבו את הנתר יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנתר בין הערבים יקטירנה. קטרת תמיד לפני יי לדרתיכם:

תנו רבנן פטום הקטרת ביצר. שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה מנה בכל יום. מחציתו בבקר ומחציתו בערב. ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס בהן גדול ונוטל מהם מלא חפניו ביום הכפורים.

התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו, והקטרנו הקטרת בזמנה, כמה שנאמר, "ונשלמה פרים שפתינו": ונאמר זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים. (ויקרא ז, לו):

ואין לקרוא את השמות בסוגריים אלא במחשבה בלבד

אנא בכח גדלת, מינך תתיר צרורה: [אבג יתן]

קבל רנת עמך, שגבנו, טהרנו, נורא: [קרע שטן]

נא גבור דורשי, חודך פבבת שמרם: [נגד יכש]

ברכס טהרם רחמי, צדקתך תמיד גמלם: [בטר צתג]

חסין קדוש ברוב, טובך נהל עדתך: [חקב טנע]

יחיד גאה לעמך, פנה זוכרי קדשתך: [יגל פוק]

שועתנו קבל ושמע, צעקתנו יודע תעלמות: [שקו צית]

ברוך שם כבוד, מלכותו לעולם ועד: [בשכ מלו]

ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה:

תני בר קפרא: אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קרטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה פי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה:

” צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: (3 פעמים)

” צבאות. אשרי אדם בטח בך: (3 פעמים)

” הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: (3 פעמים)

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים. בימי עולם וכשנים קדמניות.

תפילה לאחר אמירת פרשת התמיד ופרשת הקטורת:

רבון העולמים, אתה צויתנו, להקריב קרבן התמיד במועדו, ולהקטיר הקטרת בזמנה, ולהיות הפהנים בעבודתם, ולוים בדוכנם, וישראל במעמדם, ועתה בעונותינו, חרב בית המקדש ובטל התמיד והקטרת, ואין לנו לא כהן בעבודתו, ולא לוי בדוכנו, ולא ישראל במעמדו: לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שיח שפתותינו חשוב ומקבל לפניך, כאלו הקרבנו קרבן

אל רחום שמך

אל רחום שמך אל חנון שמך
ראה בעיני עמך רחם על עולמך

אל אדיר שמך אל ברוך שמך
אל גדול שמך אל דגול שמך
ראה בעיני עמך רחם על עולמך

אל הדור שמך אל ותיק שמך
אל זבאי שמך אל חנון שמך
ראה בעיני עמך רחם על עולמך

אל טהור שמך אל יחיד שמך
אל כביר שמך אל לעד שמך
ראה בעיני עמך רחם על עולמך

אל מלך שמך אל נורא שמך
אל סומך שמך אל עוזר שמך
ראה בעיני עמך רחם על עולמך

אל פודה שמך אל צדיק שמך
אל קדוש שמך אל רחמן שמך
ראה בעיני עמך רחם על עולמך

אל שדי שמך אל שומר שמך
אל תומך שמך אל תמים שמך
ראה בעיני עמך רחם על עולמך

עננו אלהי אברהם עננו:

עננו ופחד יצחק עננו:

עננו אביר יעקב עננו:

עננו מגן דוד עננו:

עננו העונה בעת רצון עננו:

עננו העונה בעת צרה עננו:

עננו העונה בעת רחמים עננו:

עננו אלהי המרפכה עננו:

יש אומרים: עננו אלהא דמאיר עננו:

עננו בזכותיה דבר יוחאי עננו:

עננו משגב האמהות עננו:

עננו עזרת השבטים עננו:

עננו רחום וחנון עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר

המזריה, הוא יעננו.

מי שענה ליצחק בנו בשנעקד על גבי

המזבח, הוא יעננו.

מי שענה ליעקב בבית אל,

הוא יעננו.

מי שענה ליוסף בבית האסורים,

הוא יעננו.

מי שענה לאבותינו על ים סוף,

הוא יעננו.

מי שענה למשה בחורב, הוא יעננו.

מי שענה לאהרן במחפתה, הוא יעננו.

מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה,

הוא יעננו.

מי שענה ליהושע בגלגל, הוא יעננו.

מי שְׁעֵנָה לְשִׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה,
הוא יַעֲנֵנוּ.

מי שְׁעֵנָה לְדָוִד וּלְשִׁלְמָה בְּנוֹ
בִּירוּשָׁלַיִם, הוא יַעֲנֵנוּ.

מי שְׁעֵנָה לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַכְּרֵמֶל,
הוא יַעֲנֵנוּ.

מי שְׁעֵנָה לְאַלְיָשָׁע בִּירֵיחוֹ, הוא יַעֲנֵנוּ.

מי שְׁעֵנָה לְיוֹנָה בַּמְעֵי הַדָּגָה,
הוא יַעֲנֵנוּ.

מי שְׁעֵנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחָלְיוֹ
הוא יַעֲנֵנוּ.

מי שְׁעֵנָה לְחַנְנִיָּה מִשָּׂאֵל וְעֲזָרָה
בְּתוֹךְ כְּבֹשֶׁן הָאֵשׁ, הוא יַעֲנֵנוּ.

מי שְׁעֵנָה לְדַנְיָאֵל בְּגוֹב הָאֲרָיוֹת,
הוא יַעֲנֵנוּ.

מי שְׁעֵנָה לְמַרְדְּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֶׁן
הַבִּירָה, הוא יַעֲנֵנוּ.

מי שְׁעֵנָה לְעֲזָרָה בְּגוֹלָה, הוא יַעֲנֵנוּ.

מי שְׁעֵנָה לְכָל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים
וְהַתְּמִימִים וְהַיִּשְׂרָיִם, הוא יַעֲנֵנוּ.

עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ.

רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעָנִי עֲנִינָא.

רַחֲמָנָא דְעָנִי לְתַבִּירִי לְבָא עֲנִינָא.

רַחֲמָנָא דְעָנִי לְמַכִּיכִי רוּחָא עֲנִינָא.

רַחֲמָנָא עֲנִינָא. רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא

פְּרָק. רַחֲמָנָא שְׂזִיב.

רַחֲמָנָא רַחֵם עָלַן הַשְׁתָּא

בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב.

מי יתן מציון ישועת ישראל, בשוב
יהוה שבות עמו, יגל יעקב ישמח
ישראל. ותשועת צדיקים מיי מעוזם
בעת צרה. ויעזרם יי ויפלטם, יפלטם
מרשעים ויושיעם כי חסו בו.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו, שבזכות מזמורי התהלים,
ובזכות פסוקים ותפילות שקראנו
לפניך, בזכות פסוקיהם ותבותיהם,
ואותיותיהם ונקודותיהם, וטעמיהם,
ובזכות שמותיך הקדושים והטהורים
היוצאים מהם. שתכפר לנו על כל
חטאתינו ותסלח לנו על כל
עוונותינו, ותמחל לנו על כל פשעינו
שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך.
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך,
והדריכנו לעבודתך ותפתח לבנו
בתלמוד תורתך. ותשלח רפואה
שלמה לחולי עמך (ולחולה: לומר
את שם החולה ושם אמו). ותקרא
לשבויים דרור ולאסורים פקח קוח,
ולכל הולכי דרכים ועוברי ימים
ונגהרות מעמך ישראל תצילם מכל
צער ונזק, ותגיעם למחוז חפצם לחיים
ולשלום. ותפקוד לכל חשוכי בנים
בזרע של קימא לעבודתך וליראתך.
ועוברות של עמך בית ישראל תצילן
שלא תפלגנה ולדותיהן, והיושבות על
המשבר ברחמיך הרבים תצילן מכל

חשיבות אמירת פרשת הקטורת

חז"ל הפליגו מאוד במעלת אמירת הקטורת בכל יום, עד שאמרו בזוהר הקדוש (ויקהל ריח ע"ב): "כל הקורא בכל יום את מעשה הקטורת בכוונה, ינצל מכל דברים רעים ומיני כשפים, ומכל פגעים רעים, ומהרהורים רעים, ומדין רע, וממוות, ולא ינזק כל אותו היום, כי אין הסיטרא אחרא יכולה לשלוט עליו. ויש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא, ותסתלק מיתו ממנו ומהעולם, וינצל מכל הדינים שבעולם הזה, ומדינה של גיהנם ומדין מלכות הגויים. ואמר רבי שמעון בר יוחאי, אם בני אדם היו יודעים כמה עליון הוא מעשה הקטורת, היו לוקחים כל מילה ומילה ומעלים אותה עטרה על ראשם ככתר של זהב"

עוד מובא גם בספר הזוהר הקדוש (זוהר חדש דף סז) תרגום: "דבר זה הוא גזרה קיימת ועומדת לפני הקב"ה, שכל מי שמתבונן וקורא בכל יום את מעשה הקטורת, ישמר מכל מיני כישופים שיש בעולם, ומכל מיני פגעים רעים, ומכל מיני הרהורים רעים, ומדינים קשים ורעים, וממוות, ולא יינזק כל אותו היום, כיוון שלא יוכל הסיטרא אחרא לשלוט עליו, ואולם לזכות לזה צריך שיכוון האדם היטב באמירת פיטום הקטורת".

בזוהר בפרשת ויקהל מובא: "מי שדינים ומאורעות רעים רודפים אותו זקוק מאוד לעניין הקטורת, וכן לחזור בתשובה שלמה לפני הקב"ה ועל ידי זה ינצל, כי הקטורת היא עזרה שיסתלקו הדינים ממנו..."

על הפסוקים הנאמרים בסוף פיטום הקטורת ("ה' צבאות עמנו משגב וכו'") מובא בכתבי האריז"ל שבכל פעם שיאמר פיטום הקטורת צריך לומר אלו הפסוקים בסופו כי הם מסוגלים. בתלמוד ירושלמי (ברכות ה') אמרו על הפסוקים אלו ש"לעולם לא יזונו מפיד", הסיבה לאמירת פסוקים אלו מובאת בספר "ראשית חכמה", שהטעם לכך מפני שצריך האדם לשום לעולם לנגד עיניו ההשגחה העליונה, ופסוקים אלו מורים על אהבתו הגדולה של ה' אלינו, הגנתו ועזרתו לנו, ועל מידת הביטחון בה' שצריכה להיות לאדם, כדי שגייע לדבקות בו יתברך.

מותר ומצווה להפיץ.

רע, ואל המניקות תשפיע שלא יחסר חלב מדיהן. ואל ימשול אספרה ושידין ורוחין ולילין ווחולי ומגיפה, וכל פגעים ומרעין בישין בכל ילדי עמך בית ישראל, ותגדלם לתורתך ללמוד תורה לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות, ותטה לב המלכות עלינו לטובה. ותגזור עלינו גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה והרווחה בכל מעשה ידיו, והכן פרנסתנו מידך הקדושה הרחבה והמלאה, ולא יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר, ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די מחסורה. ותמהר ותחיש לגאלנו ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו.

ובזכות שלוש עשרה מידותיך של רחמים הכתובים בתורתך כמו שנאמר: יי, יי, אל רחום וחנון, ארך אפים ורב חסד ואמת, נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחתאה ונקה, שאינן חוזרות ריקם מלפניך, עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. ברוך יי לעולם אמן ואמן.